

Ris. 5920

2004, nr. A

De raad van de gemeente Emmen,

gelet op het voorstel van het college van....., nr.

gelet op artikel 149 van de Gemeentewet;

overwegende dat als gevolg van jurisprudentie, nieuwe inzichten, beleidsontwikkelingen en dualisering het gewenst is de verordening straatnaamgeving en huisnummering van 1999 opnieuw vast te stellen ter uitvoering van de bevoegdheid tot naamgeving en nummering.

Besluit vast te stellen de volgende:

Verordening op de naamgeving van delen van de openbare ruimte en de nummering van gebouwen, complexen, afgebakende terreinen, lig- en standplaatsen (adressen).

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

- a. *college*:
het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Emmen;
- b. *openbare ruimte*:
alle voor het openbaar rijverkeer of ander verkeer openstaande wegen of paden, pleinen, plaatsen, plantsoenen en bruggen, viaducten, knooppunten of daarmee vergelijkbare plaatsen of constructies en alle wateren die, al dan niet met enige beperking, voor het publiek bevaarbaar of anderszins toegankelijk zijn, alsmede daarin begrepen alle bouwwerken die daar deel van uitmaken;
- c. *woonplaats*:
een door het college aangewezen gebied waaraan een woonplaatsnaam is toegekend;
- d. *bouwwerk*:
elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die op de plaats van bestemming hetzij direct, hetzij indirect met de grond is verbonden, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond en bedoeld om ter plaatse te functioneren;
- e. *gebouw*:
elk bouwwerk dat een voor mensen toegankelijke, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt;
- f. *woning*:
een gebouw of een gedeelte van een gebouw, dat voldoet aan de bouw- en woontechnische eisen van het Bouwbesluit, hetgeen met zich meebrengt dat daarin het voeren van een zelfstandige huishouding mogelijk is;
- g. *woongebouw*:
een gebouw of een gedeelte van een gebouw, in welk gebouw of welk gedeelte twee of meer woningen zijn gelegen die te bereiken zijn door een of meer gemeenschappelijke verkeersruimten;
- h. *complex*:
een afgebakend samengesteld geheel van gebouwen en bouwwerken (industriecomplex, ziekenhuiscomplex, complex van vakantiehuisjes enzovoort);
- i. *afgebakend terrein*:
een terrein met afsluitbare toegang, waarop zich geen bouwwerken bevinden;

- j. ligplaats:*
een deel van het openbare water dat door burgemeester en wethouders is aangewezen voor het permanent afmeren van een (woon)schip of een woonark;
- k. standplaats:*
een kavel, bestemd voor het plaatsen van een woonwagen, waarop (nuts)voorzieningen aanwezig zijn;
- l. nummer:*
een nummer bestaande uit een of meer Arabische cijfers, al dan niet met toevoeging van een letter of cijfer, of combinatie van letters en cijfers;
- m. object:*
een bouwwerk, gebouw, woongebouw, woning, complex, afgebakend terrein, ligplaats of standplaats;
- n. rechthebbende:*
ieder, die krachtens eigendom of een beperkt zakelijk recht de beschikking heeft over een onroerende zaak, alsmede de beheerder;
- o. uitvoeringsvoorschriften:*
nadere bepalingen van technische en administratieve aard.

Artikel 2 Naamgeving van woonplaatsen en delen van de openbare ruimte

1. Het college stelt voor het totale grondgebied van de gemeente ten minste een woonplaats vast en kan een woonplaats in wijken en buurten verdelen, zo nodig daaraan namen, letters of nummers toekennen.
2. Het college kent voor het totale grondgebied van de gemeente namen toe aan te onderscheiden delen van de openbare ruimte en zonodig aan bouw- en kunstwerken.
3. Onder vaststellen, verdelen en toekennen, zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt tevens begrepen het wijzigen en intrekken van de vaststelling, verdeling en toekenning.
4. Het college stelt, met betrekking tot het gestelde in het eerste en het derde lid, beleidsregels vast.

Artikel 3 Nummering van objecten

1. Het college kan aan een object of een te onderscheiden deel daarvan een nummer toekennen.
2. Aan een object dat een nummer heeft gekregen moet het nummer op een doeltreffende wijze zijn aangebracht.
3. Onder toekennen, zoals bedoeld in het eerste lid, wordt tevens begrepen het wijzigen en intrekking van de toekenning.

Artikel 4 Namen en nummers aanbrengen

1. De door het college aan delen van de openbare ruimte toegekende namen worden zichtbaar en in voldoende aantallen ter plaatse aangebracht als daartoe aanleiding bestaat.
2. Het is een ieder die daartoe niet is bevoegd, verboden aan delen van de openbare ruimte namen toe te kennen door deze op zichtbare wijze aan te brengen.
3. Het is een ieder die daartoe niet is bevoegd, verboden aan een onroerende zaak nummers toe te kennen door deze op zichtbare wijze aan te brengen.
4. het college kan naar zijn oordeel nadere aanwijzingen geven over de naamgeving van

particuliere bouwwerken met een aanmerkelijk maatschappelijk belang.

Artikel 5 Gedoogplicht naamborden

1. Indien het college het nodig oordeelt dat borden met een wijk- of buurtaanduiding, borden met straatnamen, nummerborden, huisnummerverzamelborden en verwijsaanduidingen aan een bouwwerk, een gebouw, een muur, paal, schutting of andere soort terreinafscheiding worden aangebracht, is de rechthebbende verplicht toe te laten dat de hier bedoelde borden overeenkomstig de aanwijzingen van het college worden aangebracht, onderhouden, gewijzigd of verwijderd.
2. De rechthebbende dient er zorg voor te dragen dat de in het eerste lid genoemde borden vanaf de openbare weg duidelijk leesbaar blijven.

Artikel 6 Nummerborden aanbrengen

1. Het nummer, zoals bedoeld in artikel 3, eerste lid, wordt door of vanwege en overeenkomstig aanwijzingen van het college aangebracht op een wijze zoals in artikel 7 is bepaald.
2. In afwijking van het eerste lid van dit artikel kan het nummer, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onverminderd het bepaalde in artikel 7 door de rechthebbende op een bouwwerk worden aangebracht.

Artikel 7 Uitvoeringsvoorschriften

1. Het college is bevoegd nadere uitvoeringsvoorschriften te stellen betreffende het bepaalde in deze verordening.
2. Het college stelt, met het oog op het (inter)bestuurlijk en maatschappelijk belang van een systematische registratie van de door hen uitgegeven namen en nummers, nadere administratief-organisatorische voorschriften.

Artikel 8 Strafbepaling

1. Overtreding van artikel 4, tweede en derde lid, of het niet voldoen aan de bepalingen in de artikelen 5 en 6, eerste en tweede lid, wordt gestraft met een geldboete van de eerste categorie.
2. De opsporing van de in het eerste lid strafbaar gestelde feiten is, naast de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering genoemde opsporingsambtenaren, opgedragen aan hen die door het college met de zorg voor de naleving van deze verordening zijn belast, ieder voor zover het de feiten betreft die in de aanwijzing zijn vermeld.

Artikel 9 Inwerkingtreding

De verordening treedt in werking op 1 januari 2005.

Artikel 10 Vervallen oude regels

Met de inwerkingtreding van deze verordening vervallen alle eerdere gemeentelijke regels en voorschriften voor het benoemen van delen van de openbare ruimte en het nummeren van de

daaraan liggende objecten en vervalt de "Verordening straatnaamgeving en huisnummering" van 30-09-1999.

Artikel 11 Overgangsbepaling

1. Namen en nummers, die op grond van de in artikel 10 genoemde regels en voorschriften aan objecten zijn toegekend, blijven na het inwerkingtreden van deze verordening bestaan.
2. Het college kan in afwijking van het eerste lid besluiten dat de op grond van de in het eerste lid genoemde regels en voorschriften aangebrachte namen en nummers binnen een door hem te bepalen termijn moeten worden vervangen door namen en nummers die voldoen aan de bij of krachtens deze verordening gestelde voorschriften.

Artikel 12 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als "Verordening naamgeving en nummering (adressen) 2005".

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van

de griffier,

de voorzitter,

J.A. Hekman

C. Bijl

TOELICHTING OP DE VERORDENING

1. ALGEMEEN

1. Functie van het adres

Het adres – dat bestaat uit de onderdelen (straat)naam, (huis)nummer, huisletter, nummertoevoeging en woonplaats (gemeentenaam is nog geen onderdeel van het adres) – vervult in het maatschappelijk verkeer een belangrijke functie. Vooreerst is het adres het middel om personen (woonadres), bedrijven (zetel- of vestigingsadres) of gebouwen (objectadres) vindbaar te maken. Dat is niet alleen van belang voor hulpdiensten, zoals brandweer, politie, ambulance en postbezorging, maar ook voor het uitvoeren van de activiteiten van de overheid. Daarbij moet worden gedacht aan bijvoorbeeld het oproepen van stemgerechtigden, het toezenden van belastingaanslagen, alsmede het uitvoeren van het vaccinatiebeleid, het regelen van de zuigelingenverzorging, toezicht op de leerplicht, het verlenen van subsidies, enzovoorts. In alle velden van gemeentelijke zorg is het adres nodig om beheers- en beleidstaken uit te voeren.

Dit impliceert dat het adres in vrijwel alle officiële documenten voorkomt: van bouwvergunning tot huursubsidiebeschikking, van notariële akte tot rechterlijk vonnis en van het rijbewijs tot paspoort. Zonder objectadres, vestigingsadres of woonadres, al dan niet als onderdeel van de zogenaamde NAW-gegevens, kan de gemeente nog nauwelijks stukken afgeven. Deze documenten worden opgemaakt met gegevens uit daartoe ingerichte geautomatiseerde systemen, maar de gegevens uit authentieke documenten zijn op hun beurt weer invoer voor geautomatiseerde systemen van andere gemeentelijke afdelingen of overheden.

Het adres is meestal de grondslag van deze geautomatiseerde systemen. Dit betekent dat de adresgegevens niet alleen de toegangs- of ontsluitingsgegevens zijn van deze systemen, maar tevens is het adres het gegeven waarop wordt geordend, gesorteerd en waarmee selecties worden gemaakt. Kortom, het adres is in termen van dienstverlening, opmaken van documenten en het registreren van gegevens onmisbaar in het binnengemeentelijk en interbestuurlijk verkeer.

Ook de burger heeft belang bij goede adressering van zijn woonverblijf. Hij wenst immers "vindbaar" te zijn.

Adressen vervullen binnen het openbaar bestuur een wezenlijke functie. Enerzijds is een groot deel van de overheidsregistraties immers geordend (toegankelijk) op alfanumerieke volgorde van adressen. Anderzijds zijn adressen van wezenlijke betekenis voor het koppelen van geautomatiseerde bestanden en voor het maken van selecties uit deze bestanden. Het benoemen van delen van de openbare ruimte (onder andere straatnamen) en het toekennen van nummers aan (vastgoed) objecten is een taak van de gemeente en dient derhalve met de nodige zorg te worden omgeven.

2 Wettelijke grondslag

Tot 1 januari 1994 was de plicht van de gemeenten om een systematische registratie van adressen bij te houden geregeld in artikel 41 e.v. van het Besluit bevolkingsboekhouding. In dit artikel wordt aan de afdeling Bevolking opgedragen een woningregister (actueel register van adressen) bij te houden. Het Besluit bevolkingsboekhouding geeft niet aan welk organisatieonderdeel de benoeming van namen aan de openbare ruimte en het nummeren van objecten moet uitvoeren. Het Besluit bevolkingsboekhouding spreekt verder uitsluitend over "systematisch nummeren" en niet over "namen".

In de afgelopen jaren is men ervan uitgegaan dat de naamgeving werd geregeld in artikel 174

van de Gemeentewet 1851. Nader onderzoek heeft uitgewezen dat het zeer twijfelachtig is dat artikel 174 ook de naamgeving van de openbare ruimte omvatte.

Na invoering van de GBA, die niet meer is geordend op adres- maar op basis van subjectgegevens, is het ook van belang van de Afdeling Burgerzaken om zelf de naamgeving en nummering te regelen sterk afgenomen. Men hoeft ook geen woningregister meer bij te houden.

In de Gemeentewet 1992 wordt het benoemen van de openbare ruimte en het nummeren van objecten onderdeel van de huishouding van de gemeente. De bevoegdheid van de raad om de huishouding van de gemeente vorm te geven is geregeld in artikel 124, eerste lid, Grondwet en in de Gemeentewet in de artikelen 108, eerste lid en 147. Kortom, het regelen van de huishouding van de gemeenten en de bevoegdheid tot het maken van een verordening inzake het toekennen van namen en nummers behoort tot autonome bevoegdheid van de gemeenteraad.

Ook daar is verandering in gekomen in het kader van dualistisch stelsel. De kern van het dualisme is de ontvlechting van de positie en de bevoegdheden van de raad en het college. De kaderstellende en controlerende bevoegdheden worden bij de raad gelegd en de bestuursbevoegdheden bij het college geconcentreerd.

Op grond van de bevoegdheid tot het vaststellen van een verordening op de naamgeving en nummering blijft bij de raad berusten. De raad kan de bevoegdheid van naamgeving en nummering op grond van artikel 156 van de gemeentewet aan het college delegeren.

Overigens was deze bevoegdheid al gedelegeerd aan het college met de inwerkingtreding van de Verordening Straatnaamgeving en huisnummering van de (oude) gemeente Emmen van 1997 en van de (nieuwe) gemeente Emmen van 1999.

3 Nieuwe situatie

De registratie van plaatselijke aanduidingen kan na het vervallen van artikel 174 van de gemeentewet en het Besluit Bevolkingsboekhouding aan een andere afdeling worden opgedragen dan de afdeling Burgerzaken. Zowel uit praktische overwegingen - het vaststellen van adressen (straatnaam en huisnummer) en het in de basisregistratie vastleggen van deze gegevens binnen hetzelfde organisatieonderdeel - alsmede het feit, dat de GBA zowel landelijk (pensioenfondsen, rijksbelastingdienst etc.) als binnengemeentelijk (belastingen, huursubsidie, sociale zaken, gemeentelijke kredietbank etc.) de bron is voor (adres)gegevens en als zodanig ook steeds verder wordt uitgebouwd ligt het voor de hand Burgerzaken te blijven belasten met de vaststelling van straatnamen en huisnummers.

4 Verordening

Bij het opstellen van de verordening inzake naamgeving en nummering is de mogelijkheid opgenomen verschillende zaken van uitvoerende aard in nadere uitvoeringsvoorschriften te regelen. Dit komt de overzichtelijkheid van de verordening ten goede. De betreffende uitvoeringsvoorschriften kunnen per gemeente verschillen. Zij dienen immers aan te sluiten bij de door de gemeente gekozen administratieve organisatie en stedenbouwkundige opzet.

5 Algemene wet bestuursrecht

Het toekennen van een naam of een huisnummer op grond van de verordening is een beschikking in de zin van de Algemene Wet Bestuursrecht (AWB). De beschikking zal aan de formele en materiële eisen van de AWB moeten voldoen. Op grond van de AWB is het mogelijk tegen een beschikking een bezwaarschrift in te dienen bij het beschikkende bestuursorgaan. Daarna staat de mogelijkheid open een beroepsschrift in te dienen bij de

sector Bestuursrecht van de arrondissementsrechtbank.

In geval van naamgeving rijst de vraag of wel sprake is van een beschikking. Deze vraag kan bevestigend worden beantwoord, omdat het besluit zich richt op bepaalde, concreet aanwijsbare objecten en het besluit gebaseerd is op een publiekrechtelijke regeling, die een gedoogplicht inhoudt voor de rechthebbende op onroerende zaken in verband met het op deze objecten aanbrengen van naam- en huisnummerborden. Op grond van deze verordening zal daarom in de regel sprake zijn van een beschikking tot straatnaamgeving.

Indien een aanvraag tot naamgeving of nummering zou moeten worden afgewezen of een besluit tot naamgeving of nummering een belanghebbende zou treffen, moet worden bezien of artikel 4:7 of artikel 4:8 van de AWB van toepassing is. Deze artikelen houden de verplichting in de aanvrager of belanghebbende te horen voordat het besluit wordt genomen.

6 Regelen van de gevolgen

Bij het gebruik van de bevoegdheid tot naamgeving en nummering moet het college rekening houden met de belangen van vooral bewoners en bedrijven. Wijziging van de naam of van het nummer treft de belangen van bewoners en bedrijven. In bepaalde gevallen kan er sprake zijn van een gemeentelijke gehoudenheid tot het regelen van de gevolgen van de wijzigingsbesluiten. Een aantal punten is hierbij van belang:

1. Tussen het besluit tot wijziging en de uitvoering van de wijziging dient voldoende tijd te liggen, zodat de bewoners en de bedrijven zich op de gewijzigde naam of het veranderde nummer kunnen voorbereiden. Hoe langer deze periode is, hoe minder de gemeente gehouden is tot compenserende maatregelen. In dit artikel wordt geen periode genoemd. Afhankelijk van de situatie wordt in de praktijk een periode van een half jaar tot een jaar gehanteerd. Deze periode kan in voorkomende gevallen in grove lijnen samenvallen met de periode van de start van de bouw en de oplevering van een object. Deze periode kan voor gewone gevallen als een redelijke voorbereidingsperiode worden gezien. Gevallen die hiervan afwijken, zoals bijvoorbeeld sterk naar buiten tredende bedrijven met een groot klantenpotentieel, moeten op zichzelf worden bezien. In zijn algemeenheid verdient het aanbeveling in een vroegtijdig stadium contact op te nemen met de betrokken bedrijven. De Algemene Wet Bestuursrecht kent deze verplichting op grond van artikel 4:8.
2. Voor de gevallen waarin de gemeente gehouden kan worden geacht tot het vergoeden van de gemaakte kosten is geen algemene norm aan te geven waaruit de hoogte of de vorm van de vergoeding kan worden afgeleid.
3. Indien de wijziging bewoners betreft en er een korte voorbereidingsperiode geldt, dan is het beschikbaar stellen van een aantal adreswijzigingskaarten in de meeste gevallen een redelijke vorm van schadeloosstelling.
4. Bedrijven die ook bij een voorbereidingsperiode van een jaar onevenredig in hun belangen worden getroffen zouden een aanspraak kunnen maken op vergoeding van een deel van de door hen te maken kosten. Daarbij zijn de volgende aspecten te wegen:
 - a. de bevoegdheid van de gemeente om tot wijziging te besluiten;
 - b. het maatschappelijk risico dat een bedrijf dientengevolge is toe te rekenen;
 - c. de lengte van de voorbereidingsperiode;
 - d. de specifieke aspecten van het bedrijf;
 - e. de voorraad naar buiten gerichte kantoorbescheiden en produktonderdelen met adresvermelding;

- f. de actualiteit van de onder e genoemde zaken;
- g. het gemiddelde gebruik of de omzet per tijdsperiode van de onder e genoemde zaken;
- h. de mogelijkheid tot bedrijfseconomische en fiscale afschrijving van de onder e genoemde zaken.

2. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Definities.

In dit artikel wordt een aantal definities gegeven. Met uitzondering van de begrippen "woning" en "woongebouw" zijn de definities ontleend aan de modelverordening van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten.

Voor het inkaderen van het begrip "woning" is aansluiting gezocht bij de jurisprudentie op het terrein van de ruimtelijke ordening en volkhuysvesting, waarbij in o.a. is gesteld dat dergelijke ruimten zo zijn ingericht dat "het voeren van een zelfstandige huishouding mogelijk is" Voorzieningen zoals een eigen toegangsdeur, een kookgelegenheid ingericht voor het bereiden van volledige maaltijden, een toilet en was- en badgelegenheid zullen minimaal aanwezig moeten zijn.

Daarnaast wordt in dit artikel een nummer gedefinieerd als een nummer bestaande uit een of meer Arabische cijfers, al dan niet met toevoeging van een letter of een cijfercombinatie. Het is ongebruikelijk in het nummer Romeinse cijfers op te nemen. Desondanks laat het "Logisch ontwerp GBA" deze mogelijkheid open.

Het begrip "bouwwerk" is opgenomen, omdat het belang is voor de naamgeving.

Aan bijvoorbeeld bruggen en viaducten, als onderdeel van de openbare ruimte, kan de gemeente namen toekennen. Aan bouwwerken worden overigens geen nummers toegekend, omdat zij geen voor mensen toegankelijke ruimte bevatten.

Artikel 2

Wijken en buurten.

In het kader van de Volkstelling 1971 is tussen gemeenten, de provinciale planologische diensten en het CBS een gebiedsindeling overeengekomen, die wordt aangeduid met de term "CBS wijk- en buurtindeling". Deze indeling werd noodzakelijk geacht omdat op provinciaal en landelijk niveau behoefte bestond aan inzicht in de onderverdeling van het gemeentelijk grondgebied. Sinds 1971 heeft het echter ontbroken aan systematisch interbestuurlijk overleg waardoor onduidelijkheid kon ontstaan over de te hanteren wijk- en buurtindeling. Zo is gebleken dat tal van veranderingen in de wijk- en buurtindeling, die door gemeenten zijn doorgevoerd, niet bekend zijn bij het CBS. Ook is gebleken dat veel van de veranderingen in de wijk- en buurtindeling die wel bij het CBS bekend zijn, door het CBS zijn afgeleid uit de sinds 1980 ingevoerde jaarlijkse opgave van gemeenten.

Op provinciaal en landelijk niveau heeft een en ander geleid tot het ontstaan van onzekerheid over de actualiteitswaarde en de vergelijkbaarheid van aan wijk- en buurtindelingen gerelateerde gegevens van verschillende gemeenten. Dit heeft het Interprovinciaal Overleg voor de ruimtelijke ordening ertoe aangezet de minister van economische zaken te vragen het CBS te verzoeken zijn coördinerende rol met betrekking tot de wijk- en buurtindeling te reactiveren. De minister heeft dit verzoek ingewilligd. Dit heeft echter tot op heden nog niet geleid tot nadere bijhoudingsregels voor de wijk- en buurtindeling. Gemeenten dienen zich dan ook te houden aan de CBS wijk- en buurtindeling uit 1970. In de verordening komt derhalve het benoemen van de wijken en buurten terug hetgeen tot de bevoegdheid van het college kan worden gerekend.

Benoemen delen openbare ruimte.

In het tweede lid is het benoemen van de openbare ruimte geregeld. De openbare ruimte omvat meer dan alleen straten, plantsoenen en wegen. Zo kunnen bijvoorbeeld ook waterlopen, sierwater, vijvers, bruggen, viaducten, metrostations, parkeerplaatsen, dijken, meren en plassen veelal van een naam worden voorzien.

Het benoemen van de openbare ruimte is een bevoegdheid van het college. Dit benoemt de openbare ruimte indien dat naar zijn oordeel nodig is.

De in het tweede lid gehanteerde formulering sluit niet uit dat burgers een aanvraag tot het benoemen van de openbare ruimte bij het college indienen. Een dergelijke aanvraag kan in de regel worden aangemerkt als een verzoek van een belanghebbende een besluit te nemen in de zin van artikel 1:3, derde lid van de AWB. Op de afwikkeling van de aanvraag zijn in ieder geval de hoofdstukken 3 en 4 van de AWB van toepassing (algemene en bijzondere bepalingen over besluiten).

Artikel 3

Strekking en belang van dit artikel.

Dit artikel regelt het toekennen van nummers aan bouwwerken, woningen, woongebouwen, gebouwen, complexen, afgebakende terreinen, ligplaatsen en standplaatsen door het college. Hier is niet voor de term "huisnummer" gekozen omdat b.v.; een afgebakend terrein of ligplaatsen en standplaats niet kan worden gesproken van een huis.

Het toekennen van nummers aan lig- en standplaatsen raakt meer in zwang, omdat woonschepen en woonwagens wettelijk worden beschouwd als woonruimte in de zin van de Woningwet.

Zelfstandige delen.

Veelal bestaat een gebouw uit verschillende zelfstandige delen. Voor een goede bereikbaarheid qua dienstverlening (postbezorging, brandbestrijding, politiehulp, ambulancediensten et cetera) is het noodzakelijk deze zelfstandige delen van een afzonderlijk huisnummer te voorzien. De registratie van woonadressen in de GBA noodzaakt in de meeste gevallen al tot het afzonderlijk nummeren van deze delen. Uitgangspunt daarbij is wel dat achter de voordeur door de gemeente niet wordt genummerd. Kamers in verpleeghuizen, bejaardenhuizen, verpleegstershuizen, alsmede kantoorunits, ruimten ten behoeve van inwoning en dergelijke worden niet van gemeentewege genummerd.

De in het eerste lid gehanteerde formulering sluit niet uit dat burgers een aanvraag tot nummertoekenning bij het college kunnen indienen. Ook deze aanvraag kan in de regel worden aangemerkt als een verzoek van een belanghebbende een besluit te nemen in de zin van artikel 1:3, derde lid van de AWB. Op de afwikkeling van de aanvraag zijn dan ook wederom in ieder geval de hoofdstukken drie en vier van de AWB van toepassing (algemene en bijzondere bepalingen over besluiten).

Nummer ook feitelijk dragen.

In het tweede lid is vastgelegd dat een object een door het college toegekend nummer ook feitelijk moet dragen. Daarmee wordt het college de mogelijkheid geboden toe te zien op de naleving van het aanbrengen van nummers aan objecten. Met het oog op de dienstverlening is het immers noodzakelijk dat de nummers, die door het college zijn toegekend, ook ter plaatse zijn terug te vinden.

Kosten aanbrengen nummers

Het ligt niet voor de hand dat een gemeente kosten die gepaard gaan met de uitwerking van dit artikel bij de eigenaar van het betreffende object in de vorm van leges in rekening brengt. Er is immers niet duidelijk sprake van een individueel belang.

Het derde lid bepaalt dat onder toekennen, zoals vervat in het eerste lid, tevens wijziging en intrekken moet worden verstaan. Naar de huidige opvattingen impliceert toekennen dat men ook kan wijzigen en intrekken. Desondanks is dat bij de behandeling van beroeps- en bezwaarschriften vaak een punt van discussie. Vandaar ervoor is gekozen om over de bevoegdheid tot wijzigen en intrekken een afzonderlijk lid op te nemen.

Artikel 4

Dit artikel regelt dat naamborden overeenkomstig de wens van het college zullen worden aangebracht. De kosten daarvan komen voor rekening van de gemeente.

Het tweede lid en derde lid verbiedt een ieder die daartoe niet bevoegd is namen en nummers aan te brengen.

Vooraf het door de burgers aanbrengen van zelfbedachte nummers aan de bij hen in gebruik zijnde onroerende zaken is de laatste decennia hand over hand toegenomen.

Overtreding van het tweede lid wordt strafbaar gesteld.

Alhoewel het een ieder vrij staat om zijn particulier bouwwerk van een naam te voorzien, bestaat de mogelijkheid dat er namen worden gekozen, vooral bij complexen met een aanmerkelijk maatschappelijk belang, die qua naamgeving verwarring kunnen stichten bij b.v. politiediensten en ambulancevervoer. Zeker wanneer de naamgeving kan worden gebruikt i.p.v. de officiële adresaanduiding. Het college is dan bevoegd om aanwijzingen te geven over de naamgeving.

Artikel 5

Gedoog- en zorgplicht rechthebbenden.

In verband met de dienstverlening dienen naamborden door of namens de gemeente ter plaatse goed zichtbaar te worden aangebracht. Dit is mogelijk door de naamborden te bevestigen aan gebouwgevels, aan terreinafscheidingen van derden of aan paaltjes die op andermans terrein ten behoeve van de naamgeving mogen worden geplaatst. Het artikel houdt echter ook rekening met de omstandigheid dat de borden niet door de gemeente zelf, maar door derden worden aangebracht. Om te voorkomen dat de leesbaarheid van de aangebrachte naamborden door hoog opschietend groen, zonneschermen of reclameborden wordt belemmerd, is bepaald dat de eigenaar ervoor dient te zorgen dat de bedoelde borden vanaf de openbare weg leesbaar zijn en blijven.

Artikel 6

Aanbrengen nummers.

Het aanbrengen van nummerbordjes is per gemeente verschillend geregeld. Sommige gemeenten brengen de nummers zelf aan. Het aanbrengen van de nummers wordt in bepaalde

gevallen echter ook uitbesteed of overgelaten aan de aannemer, als onderdeel van het uitvoeren van een bouwwerk. Ten slotte kan het ook aan de eigenaar worden overgelaten om de nummers, conform de nadere gemeentelijke voorschriften, aan te brengen. Omwille van uniformiteit in de huisnummering is er in deze verordening voor gekozen dat de gemeente het toegekende nummer aanbrengt.

Artikel 7

Dit artikel geeft het college de mogelijkheid nadere uitvoeringsvoorschriften te stellen, Er kan in dit verband worden gedacht aan algemene eisen aan het te gebruiken materiaal (bestand tegen weersinvloeden), alsmede aan andere technische zaken, zoals de methode van nummering en maatvoering van de borden. Ook kunnen de uitvoeringsvoorschriften een bepaling omvatten dat naast een zelfvervaardigde nummerdrager – van geschilderde dakpannen tot ceramische tegels en van zuiltjes tot deurschilderingen – het voorgeschreven nummerbordje altijd aanwezig moet zijn op de bij verordening voorgeschreven plaats. Naast meer technische uitvoeringsvoorschriften kan om verschillende redenen ook worden gedacht aan uitvoeringsschriften van administratieve aard. In de eerste plaats vervullen naam- en nummergegevens een zeer wezenlijke functie in het maatschappelijke verkeer. De dienstverlening (brandbestrijding, ambulancevervoer, postbezorging, etc.) kan niet zonder een goedsluitende registratie van namen en nummers (adres). In de tweede plaats zijn tal van gemeentelijke registraties geordend naar volgorde van naam en nummers(adres). In de derde plaats is een systematische en eenduidige verstrekking van naam en nummergegevens aan instanties noodzakelijk. Zo bestaan er verplichtingen tot levering van adresgegevens aan afnemers en derden in de zin van de wet GBA en aan bijvoorbeeld waterschappen en de Rijksbelastingdienst. In de vierde plaats is een goede registratie van adressen noodzakelijk om gemeentelijke bestanden te kunnen raadplegen en op elkaar af te stemmen. Ten slotte vervullen de adresgegevens een belangrijke rol bij de uitkering uit het gemeentefonds.

Artikel 8

Strafbepaling.

Het opleggen van verplichtingen, zoals vervat in de verordening, heeft alleen zin wanneer deze ook kunnen worden afdwongen zodra de regels worden overtreden. Het is gebruikelijk aan lichte overtredingen een geldboete van de eerste categorie te verbinden.

Artikel 9

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van de verordening.

Artikel 10

Dit artikel regelt het vervallen van de oude bepalingen. De strekking van het artikel spreekt voor zich.

Artikel 11

Overgangsbepalingen.

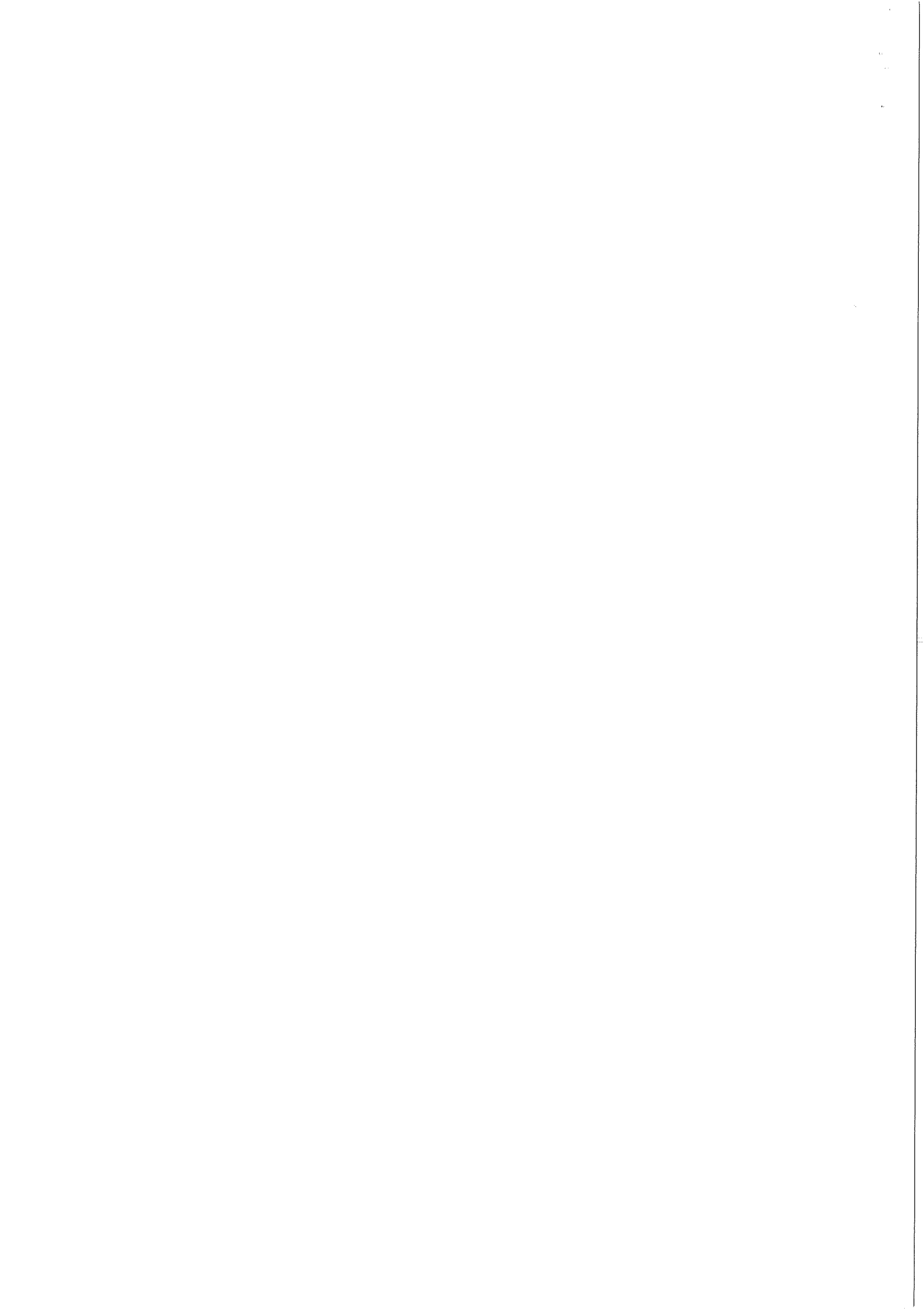
Het principe van het benoemen van de openbare ruimte en het nummeren van bouwwerken, gebouwen, complexen, onbebouwde terreinen, ligplaatsen en standplaatsen dateert al uit de vorige eeuw. In de loop der tijd hebben vele voorschriften gegolden. Het is niet zinvol bij de

invoering van de verordening te eisen dat alle huisnummers in de gemeente dienen te worden aangepast aan de nieuwe uitvoeringsvoorschriften, zoals vervat in artikel zeven. Nummers die onder het oude regime tot stand zijn gekomen blijven gehandhaafd. Het college heeft wel de mogelijkheid aanpassing van de nummers te eisen.

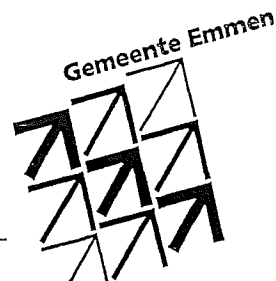
Artikel 12

Citeertitel.

Omdat de term "huisnummer" in principe geen juiste term is voor het nummeren van bijvoorbeeld afgebakende terreinen of standplaatsen en ligplaatsen en de term "straatnaamgeving" is geen goede term voor het benoemen van openbaar (sier)water en bouwwerken. Vandaar dat de titel van de modelverordening is veranderd in: "naamgeving en nummering (adressen) 2005".

Raadsvoorstel

jaar	stuknr. Raad	categorie/agendanr.	stuknr. B. en W.
2005	RA04.0195	A 5	04/1077

Onderwerp:

Aanpassing verordeningen in het kader van dualisering

Portefeuillehouder: C. Bijl

Dienst: BSTF Afdeling: BEB Steller: C.M. de Widt ((0591)68 53 82)

Aan de gemeenteraad

Voorgesteld besluit

1. De navolgende verordeningen in te trekken:
 - Verordening Recreatiegebied Rietplas (vastgesteld 25-6-1998)
 - Vrijstellingsverordening Amvb Horeca (vastgesteld 25-03-1998)
2. De verordeningen op **lijst a** in te trekken en de verordeningen op **lijst b** opnieuw vast te stellen.

Samenvatting

Een van de kernpunten van de Wet dualisering gemeentebestuur is dat de gemeentelijke bestuursbevoegdheden zo veel mogelijk bij het college worden geconcentreerd, de raad heeft een controlerende en kaderstellende taak. In het wetsvoorstel 'Dualisering gemeentelijke medebewindsbevoegdheden' wordt uitgewerkt welke bevoegdheden uit andere wetten worden overgedragen aan het college.

Dit wetsvoorstel is thans nog niet inwerking getreden, maar zal naar verwachting tussen januari en juli 2005 in werking treden. Het wetsvoorstel heeft waarschijnlijk geen overgangsrecht. Dit houdt in dat op het moment dat de wet in werking treedt, de gewijzigde bestuursbevoegdheden meteen van kracht zijn. Dit betekent dat de verordeningen op dat moment aangepast dienen te zijn aan de gewijzigde bevoegdheden. In de gewijzigde verordeningen zijn alleen de dualiserings- en dereguleringsaspecten meegenomen; beleidsmatige aspecten in de zin van het aanpassen van het beleid vallen hier buiten. Hierbij worden de aangepaste verordeningen ter besluitvorming aangeboden.

Bijlagen:
geen

Stukken ter inzage:
Overzicht van wijzigingen per verordening
integrale teksten nieuwe verordeningen

jaar	stuknr. Raad	categorie/agendanr.	stuknr. B. en W.
2005	RA.04.0195	A 5	04/1077

1. Aanleiding voor het voorstel

Op 7 maart 2002 is de Wet dualisering gemeentebestuur in werking getreden. Een van de kernpunten van deze wet is dat de gemeentelijke bestuursbevoegdheden zo veel mogelijk bij het college worden geconcentreerd, de raad heeft een controlerende en kaderstellende taak. Deze wijziging in bestuursbevoegdheden is niet alleen via de Gemeentewet geregeld. Veel bestuursbevoegdheden zijn vastgelegd in medebewindswetten. In het wetsvoorstel 'Dualisering gemeentelijke medebewindsbevoegdheden' wordt uitgewerkt welke bevoegdheden uit andere wetten worden overgedragen aan het college. Dit wetsvoorstel is thans nog niet in werking getreden, maar zal naar verwachting in januari 2005 in werking treden. Het wetsvoorstel heeft waarschijnlijk geen overgangsrecht. Dit houdt in dat op het moment dat de wet in werking treedt, de gewijzigde bestuursbevoegdheden meteen van kracht zijn. Dit betekent dat de verordeningen op dat moment aangepast dienen te zijn aan de gewijzigde bevoegdheden.

2. Argumentatie/beoogd effect

Door de aanpassing van de gemeentelijke regelgeving, in het bijzonder de verordeningen, voldoet de gemeente aan de uitgangspunten van de dualisering. Hierdoor is er sprake van een betere juridische kwaliteit van de regelgeving en krijgen burgers (en ook medewerkers) beter inzicht in de rechten en plichten die op gemeentelijk niveau van toepassing zijn.

3. Relatie met bestaand beleid/eerder genomen besluiten

In het raadsvoorstel "Rechtmatigheid" was een overzicht bijgevoegd van de thans geldende verordeningen in de gemeente Emmen. Slechts voor een gedeelte van deze verordeningen wordt in het onderhavige voorstel een voorstel tot wijziging gedaan. De overige verordeningen blijven thans ongewijzigd in stand. Het totale bestand van verordeningen zal gescreend worden op realiseerbaarheid en haalbaarheid in het kader van het onderzoek naar rechtmatigheid. Hier voor zal een "plan van aanpak rechtmatigheid" worden gemaakt, dat in de eerste helft van 2005 aan u zal worden voorgelegd.

4. Afstemming met externe partijen/communicatie

Zodra de verordeningen zijn vastgesteld zullen deze een plaats krijgen in het raadsinformatiesysteem (RIS). Ook zal er bij elke verordening een publieksvriendelijke samenvatting worden geplaatst en een verwijzing naar de frontoffice waar de burger nadere informatie kan verkrijgen.

5. Overige aspecten

Allereerst is het huidige bestand van verordeningen opgeschoond. Dit wil zeggen dat verordeningen die inmiddels uitgewerkt zijn of verordeningen die vervallen zijn door het van kracht worden van hogere regelgeving zijn verwijderd. Alle verordeningen die jaarlijks worden vastgesteld en betrekking hebben op leges en andere tarieven, zijn buiten beschouwing gelaten. Voor deze regelgeving is het gewone (jaarlijkse) traject gevolgd waarin behalve de hoogte van bedragen ook de terminologie is aangepast. Er zijn ook verordeningen om andere redenen buiten beschouwing gelaten; verordeningen die recentelijk zijn vastgesteld en dus al aangepast zijn of verordeningen die binnen afzienbare tijd hun werking verliezen. Een voorbeeld hiervan is de afvalstoffenverordening, met het zicht op de verzelfstandiging van de reiniging is deze verordening niet aangepast. Het gaat hierbij overigens alleen om de doorvoering van wijzigingen in de gebruikte terminologie. Met betrekking tot de Verordening Recreatiegebied Rietplas en de Vrijstellingsverordening AMvB Horeca wordt voorgesteld deze te incorporeren in de Algemene Plaatselijke

Verordening (APV). De betreffende bepalingen staan in het overzicht van wijzigingen in de APV en natuurlijk in de integrale tekst van deze verordening.

In verband met het vervallen van de Tijdelijke referendumwet zijn deze verordeningen niet meer referendabel.

6. Financiële consequenties/voorgestelde dekking

Niet van toepassing.

Overzicht van wijzigingen per verordening en concept-besluiten(alle verordeningen) zijn ter inzage gelegd in de fractiekamer.

Emmen, 10 november 2004.

Burgemeester en wethouders van Emmen,

de secretaris,

de burgemeester,

A.J. Mewe

C. Bijl

jaar	stuknr. Raad	categorie/agendanr.	stuknr. B. en W.
2005	RA04.0195	A 5	04/1077

Raadsbesluit

De raad van de gemeente Emmen;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 10 November 2004, nummer 04/1077;

gelet op het bepaalde in artikel 147 Gemeentewet;

besluit:

1. de navolgende verordeningen in te trekken en niet opnieuw vast te stellen:

- Verordening Recreatiegebied Rietplas (vastgesteld 25-6-1998)
- Vrijstellingsverordening AMvB Horeca (vastgesteld 25-03-1998)

2. de navolgende verordeningen in te trekken en opnieuw gewijzigd vast te stellen:

a Intrekken:

- Verordening Cliëntenparticipatie integraal gehandicaptenbeleid
- Verordening subsidiëring godsdienst- en levensbeschouwelijk vormingsonderwijs op openbare scholen voor primair onderwijs
- Verordening materiële financiële gelijkstelling onderwijs
- Verordening studiefonds gemeente Emmen
- Verordening op de openluchtrecreatie
- Beheer begraafplaatsen
- Parkeerverordening 2004
- Algemene Plaatselijke verordening
- Algemene subsidieverordening gemeente Emmen 2002
- Reglement behandeling bezwaarschriften gemeente Emmen
- Exploitatieverordening Openbare Inrichtingen
- Archiefverordening
- Verordening straatnaamgeving en huisnummering
- Exploitatieverordening gemeente Emmen
- Huisvestingsverordening voor standplaatsen woonwagens
- Monumentenzorg/monumentenverordening
- Reclameverordening
- Winkeltijdenverordening
- Brandbeveiligingsverordening
- Marktverordening

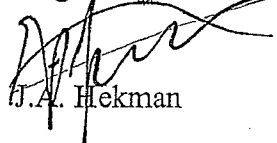
b Opnieuw gewijzigd vaststellen:

- Verordening cliëntenparticipatie - integraal gehandicaptenbeleid 2005
- Verordening subsidiëring godsdienst- en levensbeschouwelijk vormingsonderwijs op openbare scholen voor primair onderwijs 2005
- Verordening materiële financiële gelijkstelling onderwijs 2005
- Verordening studiefonds 2005
- Verordening openluchtrecreatie 2005

- Verordening parkeren 2005
- Algemene plaatselijke verordening 2005
- Verordening algemene subsidievoorschriften 2005
- Reglement behandeling bezwaarschriften 2005
- Verordening exploitatie openbare Inrichtingen 2005
- Verordening archieven 2005
- Verordening naamgeving en nummering van adressen 2005
- Verordening exploitatie 2005
- Verordening voor standplaatsen van woonwagens 2005
- Verordening monumenten 2005
- Verordening reclame 2005
- Verordening winkeltijden 2005
- Verordening brandbeveiliging 2005
- Verordening markten 2005

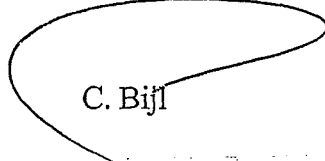
Vastgesteld in de openbare vergadering van 27 januari 2005,

de griffier,

J.A. Hekman

de voorzitter,

C. Bijl

